

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Burchardi VVormaciensis Ecclesiae Episcopi,
Decretorum Libri XX. ex Consiliis, & orthodoxoru[m]
patru[m] Decretis, tum etiam diuersaru[m] nationum
Synodis, ceu loci communes congesti, in quibus ...**

Burchardus <Wormaciensis>

Parisiis, 1549

De præfationibus quas sancta Romana tenet Ecclesia. Ixix.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10722

D. BURCHARDI EPIS. VVORMACIENSIS

Vt nullus presbyter solus Missam cantare presumat.

Caput LXVIII.

Ex concil.
Häneresi,
cap. 30.

Definiuit sanctum concilium, vt nullus presbyter solus presumat Missam cantare. Cui enim dicit, Dominus vobiscum, aut sursum corda, aut gratias agamus domino Deo nostro, cum nullus sit qui respondeat? Aut in canone, & omnium circumadstantium, quum nemo sit? Aut quem inuitat ad orationem, cum dicit: Oremus, quum nullus sit qui secum oret? Aut ergo ista penitus relicta sunt, & non solum non erit perfectum sacrificium, verumetiam incurreret quisquis ille est illam terribilem sententiam, quis tulerit de hoc, tollat Deus partem eius de libro vite, aut si hæc muris & parietibus infurrauerit, ridiculosus erit. Quæ propter illa periculosa superstitio maxime ad monasteriis monachorum exterminanda est. Præuideant autem prelati, vt presbyteri in cœnobiis & in aliis Ecclesiis cooperatores habeant in celebratione Missarum, quis hæc transgressus fuerit, ab officio suspendatur.

Incipiunt decreta secundi Pelagij papæ,
successoris Benedicti, & antecessoris Gregorij papæ.

De præfationibus quas sancta Romana Ecclesia celebrat, & firmiter tenet. Cap. LXIX.

Ex decre.
Pelagij
1 papæ.

Pelagius Romanæ Ecclesiæ & apostolicæ sedis episcopus, vniuersis Germaniarum atque Galliarum regionum episcopis. Quum in Dei nomine in Romana Ecclesia synodum episcoporum siue cæterorum consecratorum Dei fidelium congregatam habuissemus, & de Ecclesiasticis statutis, vt sunt ab apostolis & à sanctis patribus tradita, diligentius tractarem, superuenere literæ vestre, & vt magis essent autoritatiue, etiam viuæ voces processerunt, rogantes vt ordinem præfationum quæ sancta Romana Ecclesia hæctenus haberet, nostris literis vobis mandarem. Tunc de vestra voluntate & studio tanto non multum gauisi sumus, sacrum ordinem Romanum præfationum, & quæ constituta nostrorum antecessorum solerter reagentes, inuenimus has nouem præfationes in sacro cano-

logo tantummodo recipiendas, quas longè retro vetustas, in Romana Ecclesia hæctenus seruauit. Id est, vnam in albis Paschalibus. Aliam de Ascensione domini. Tertiam de Pentecoste. Quartam de Natali domini. Quintam de Apparitione domini. Sextam de Apostolis. Septimam de sancta Trinitate. Octauam de Cruce. Nonam de ieiunio in Quadragesima tantummodo dicendam. Has præfationes tenet & custodit sancta Romana Ecclesia. Has tenendas esse vobis mandamus.

De sacerdotibus Missarum tempore si ægritudinis aliquis euentus accesserit. Cap. LXX.

Nihil contra ordines statutum temeritatis ausu præsumatur, neque illa quæ summa veneratione censentur, vel minimo præsumptionis tactu soluantur, quum adhuc tantum fieri iussa sunt, nec interrupta noscuntur, ne languoris prouentu, robore salutis natura priuetur. Non ergo solùm fragilitati consulitur humanæ, sed etiam sacris mysteriorum Dei, prouidentur habere sollicitudinem. Censuimus igitur conuenire, vt quum à sacerdotibus Missarum tempore sancta mysteria consecrantur, si ægritudinis accidat quilibet euentus, quo cœptum nequeat consecrationis expleri mysterium, sit liberum episcopo vel presbytero, vt alter cōsecrationem expleat officij cœpti. Non enim aliud ad supplementum initiatis mysteriis competit, quàm aut incipientis aut subsequenter complenda benedictione sacerdotis, quia nec perfecta videri possunt, nisi perfectionis ordine compleantur. Quum enim simus omnes vnum in Christo, nihil contrarium diuersitas format, vbi efficaciam prosperitatis vnitas fidei repræsentat. Quod etiam consultum cuncti ordinis clerici inditum vel indultum esse sibi non ambigant, sed vt præmissum est, præcedentibus statim alij pro complemento succedant. Ne tamè quod naturæ languoris causa consulitur, in præsumptionis perniciem conuertatur, nullus post cibum potumque siue quodlibet minimum sumptum Missas facere, nullusque absque patentis prouentu molestiæ minister vel sacerdos cum cœperit, imperfecta officia præsumat omnino relinquere. Si quis hæc temerare præsumpserit, excommunicationis sententiam sustinebit.

M. iij

*Ex cōcil.
Toletã. 8
cap. 2.*